

Dictatus papae (Řehoř VII., březen 1075)

- I. Římská církev byla založena samotným Bohem.
- II. Jen římský papež je po právu nazýván všeobecným.
- III. Jen on může sesazovat a opět dosazovat biskupy.
- IV. Jeho legát je na koncilu nadřizen všem biskupům, i když sám má nižší hodnost, a může proti nim vynést výrok sesazení.
- V. Papež může sesazovat nepřítomné.
- VI. S těmi, kteří byli od něho dáni do klatby, není nám mimo jiné dovoleno ani v témž domě přebývat.
- VII. Jen papež smí podle potřeby a okolností vydávat nové zákony, sdružovat nové obce, z řeholního domu zřizovat opatství a naopak, bohatá biskupství rozdělovat a chudá slučovat.
- VIII. On sám může užívat odznaků císařské důstojnosti.
- IX. Jen papežovy nohy mají všechna knížata líbat.
- X. V kostelích má být vyslovováno jen jeho jméno.
- XI. Toto jméno je jediné na světě.
- XII. Smí sesazovat císaře.
- XIII. Smí, vyžaduje-li to nutná potřeba, překládat biskupy z jednoho stolce na jiný.
- XIV. Smí ustanovovat kněze kteréhokoliv kostela, kamkoliv bude chtít.
- XV. Kněz jím ustanovený může být představeným jiného kostela, ne však sloužit pod jiným, a od žádného biskupa nesmí přijmout vyšší hodnost.
- XVI. Žádná synoda bez papežova nařízení nesmí být nazývána všeobecnou.
- XVII. Bez papežova schválení nemá žádné nařízení ani žádná kniha být pokládány za kanonické.
- XVIII. Papežův výrok nesmí být nikým zamítnut, on sám ale může zamítnout výroky všech.
- XIX. Papež nesmí být nikým souzen.
- XX. Nikdo se nemá opovážit odsoudit toho, kdo se odvolává k Apoštolské stolici.
- XXI. Závážnější záležitosti kteréhokoliv kostela mají jí být předkládány.
- XXII. Římská církev se nikdy nemýlila a ani na věky, jak dosvědčuje Písmo, se nemýlí.
- XXIII. Římský papež, byl-li kanonicky zvolen, zásluhami svatého Petra stává se nepochybně svatým, jak dosvědčuje svatý Ennodius, biskup pavijský, s nímž v té věci souhlasí mnozí svatí Otcové, jak je uvedeno v dekretch svatého Symacha papeže.
- XXIV. Na papežův příkaz a s jeho svolením mohou podřízení vést žaloby.
- XXV. Bez synodního shromáždění může papež sesazovat a opět dosazovat biskupy.
- XXVI. Nemá být považován za katolíka ten, kdo se nesrovnává s římskou církví.
- XXVII. Papež může zprostit poddané nespravedlivých slibu věrnosti.